

**Theologia Scholastica Secundum Viam Et Doctrinam D.
Thomæ Aquinatis, Doctoris Angelici**

In Celebri Archiepiscopali Benedictina Universitate Salisburgensi, methodo
& norma ibidem usitata publicè tradita, & in IV. Tomos digesta ; Qvorvm
Primvs Tractat De Deo Vno Et Trino, Deq[ue] Creatura Angelica ...

Mezger, Paul

Augustæ Vindelicorum, 1695

§. III. Corollaria ex dictis.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-73455](#)

& D. Bernard. 5. de considerat. videt (Beatus) Verbum, & in Verbo facta per Verbum.
1. Confut. Causa perfectè continens effectum, & cum ipso connexa sufficienter ducit in cognitionem ipsius, sed DEUS est causa perfectissimè continens omne esse creatum, & habet cum iis connexionem necessariam, si sunt possibles; libet, si actualis, ergo ipse cognitus sufficienter ducit in cognitionem effectus.

13. Obiectus primò. Quia cognoscuntur in aliquo tanquam medio cognitio, non videntur clare & intuitivè, & i.e. undum esse proprium; aqui creatura à Beatis clare & intuitivè videntur secundum esse proprium ipsum: ergo non videntur in divina essentia seu medio cognito. Major probatur: Clara & distincta representatio objecti sit per proprias species: sed medium cognitio non est propriæ species objecti: ergo per illud non sit clara & distincta representatio secundum esse proprium ipsum.

Rep. nego maj. & probationem dist. Clara & distincta representatio sit per proprias species, quando medium non eminenter continet perfectionem & claritatem propriæ speciei, conc. quando eminenter continet, nego, arqui essentia divina eminenter continet omnem claritatem propriae speciei.

14. Obiectus secundò. Quidquid essentia Divina representata, illud representata ad modum actus puri; sed creature secundum esse proprium formale, sive aliquid potentiale, quod non potest representata ad modum actus puri; ergo secundum esse proprium & formale à Divina essentia representata non possunt.

Rep. disting. maj. repræsentata admodum actus puri subjective, & ex parte cognitionis, conc. objective, & ex parte rei repræsentatae, nego. Et pariter diligenter min. nego conseq.

15. Obiectus tertio. Vito eodem medio semper videor idem: sed beati non vident easdem creature per visionem beatificam: alias tolleretur extrema inæqualitas visionis, ergo non possunt habere pro medio videntiæ creature unam eandemque essentiam divinam.

Rep. Vito eodem medio, & eodem modo applicato, videor idem, concedo; vito eodem medio diverso modo applicato, videor idem, nego maj. ergo beati non habent pro medio eodem essentiam divinam ut eodem modo applicatum, conc. ut diverso modo applicatum, nego consequentiam. Nam pro diversitate luminis gloriae tanquam dispositionis, etiam divina essentia unum intellectum perfectius quam alterum ad hanc visionem determinat.

16. Obiectus quartò. Si divina essentia ratione continentia & connexionis cum creaturis illas representat ut medium cognitum, non est majoratio, car aliquas potius, quam omnes repræsentat, siquidem non tantum habet necessariam connexionem cum aliis, nec tantum cum omnibus in communis, sed etiam in particulari.

Respondeo negando sequelam: quia licet continentia creaturarum sit ratio manifestandi creaturas, quia tamen divina essentia unitur & communica juxta proportionem luminis gloriae, inde fit, quod intellectum perfectius dispositum determinat. R. P. Mezg. Theol. Schol. Tom. I.

minet ad majorem penetrationem sua essentiae, & consequenter majoris extensionis & connexionis cum creaturis possibilibus, sicuti intellectus principia perfectius penetrans, in ipsis plures videt conclusiones. Pro quorum clariori notitia sit.

§. III.

Corollaria ex dictis.

Colliges primò. Quamvis remota radix per-
fectius videndi DEUM, & plures possibilis

creatures in DEO sunt merita Beati: siquidem visio est primum essentiale, quod correspondet quantitati meritorum: proximam tamen radicem esse perfectius lumen gloriae, & perfectiorem unionem essentiae divinae cum intellectu videntis DEUM. Nam tanto plures effectus videntur in causa, quanto perfectius virtus causa penetratur;

sed quanto perfectius divina essentia unitur intellectui in ratione speciei intelligibili, tanto perfectius penetrantur ipsius causativa virtus, secundum quam continet & repræsentat creatures; hac ipsa portio perfectior uno fit secundum proportionem perfectioris dispositionis luminis gloriae;

ergo quanto perfectius est lumen gloriae, & unio divina essentiae cum intellectu Beati, tanto plures creature possibilis videntur in DEO. Dixi possibilis: nam

Colliges secundò. Proximam radicem videndi
creatures actuales plures vel pauciores, esse libera-
ram DEI ordinationem, volentis & contentientis,
ut sua voluntatis & omnipotentie termina-
tiones ad extirpatione obiecta plures, vel pauciores

intellectui videntur innotescant. Non enim alia ratione divina essentia repræsentat creatures, nisi quatenus haberet connexionem ad illas; sed ad actuales creatures, quatenus aliquando existentes vel extirpatione non habet connexionem, nisi ex determinatione liberi decreti: ergo illas non nisi in vi liberi decreti manifestat: atque decreta libera non manifestantur, nisi per liberam DEI ordinationem, quemadmodum & secreta cor-
diuum inter homines & angelos mutuo manifestan-
tur: ergo ratione illius libera ordinationis DEUS plures vel pauciores creature manifestat, ide-
que respectu illarum speculum liberum & volun-
tatum appellatur.

Colliges tertio. Non eadem pro ratiōne intellegitum Beati per essentiam divinam determinari ad visionem eorum, quae sunt in ipsa forma-
liter: & qua sunt eminenter. Nam ad visionem personarum & perfectionum divinarum essentia determinat intellectum tanquam species intelligibili & medium quo, quia se & sua repræsentat tanquam formaliter secum eadem in ratione actus puri & intelligibili per essentiam, creature vero propter causalē & eminentiam continentiam: unde ad creaturarū visionem determinat per modum speculi & mediū in quo, idēque vito divinæ essentiae ejusque attributorum est immediata, visio vero creaturarum est mediatā; non quasi mediatio sit ex parte actuū; uno quippe actu visionis formaliter tam essentia divina, quam creature vi-
dentur in essentia, sed ex parte objecti: quia per actuū visionis per se primò essentia, ratione vero

essentia tanquam causa præcognita & eminenter continentis, creatura quoque possibles & actuales videntur.

20. Colliges quartum. Quid ista potius, quam illæ creaturae possibles in DEO videantur, rationem aliquo modo peti debere ex ipsis creaturis possibilibus, quarum aliqua, quia in essendo & modo essendi sunt alii perfectiores, sublimiori activitate & virtute ad sui productionem indigent: sive intra finum divinæ omnipotentia & essentia.

tæ magis reconditæ latent, quæ proinde ut ab intellectu videntis penetrantur, perfectius lumen gloriae requirunt. Quod exponens S. D. q. 8. d. Ver. a. 4. ad 12. Cognitio causa, inquit, in promptu est, ut aliqui effectus cognoscantur in ipsa, aliqui vero magis lateant; sic pater, quod ex principiis demonstrativa statim aliquæ conclusiones elicantur, quadam vero non nisi per multa media, &c. Similiter est etiam cognitio rationum intelligibilium de effectibus respectu essentiae divinae.

ARTICULUS III.

Quænam creaturae de facto videantur aut videri possint in DEO?

S U M M A R I A.

1. Necesse est videri possilia in communi.
2. Visio ut beatificans debet representare creaturam in particulari.
3. Absolutè potest dari visio DEI sine visione creaturae in particulari.
4. Non est major ratio, cur possit dari non visus aliis quibus, quam non visus omnibus.
5. Creaturae possibilis formaliter terminant omnipotentiam sub ratione producibilis ex nihilo.
6. Non obest visioni confusa representatio objecti secundarii.
7. Ex cognitione omnium possibilium in DEO, sequetur comprehensione Divinae omnipotentie.
8. Varia instantia contra rationem S. Th.
9. Anima Christi non videt terminum scientie visionis intensive, sed extensivæ adequatrum.
10. Beati vident totum terminum potentia generativa in patre, sed non totaliter.
11. Si in se ipsis videntur omnia possilia, videatur terminus Divine omnipotentie materialiter, non formaliter.
12. Omnia possibilia collectivè adequateant Divinam omnipotentiam.
13. Non omnia libera decreta possunt terminativè videri à beatis.
14. Possunt omnes creature actuales videri.
15. Videntur à sola anima Christi.
16. Cognoscunt Beati omnia mysteria fidei.
17. Item species universi & que ad statum pertinent.
18. Ideo Christus videri omnia objecta Divine scientie visionis, &c.
19. Videntur hec simul & ab initio beatitudinis.
20. Exponitur locus Dan. c. 10.
21. Tripliciter datur nomen de DEO.
22. DEUS à creaturis duabus modis nominari potest.
23. Cur Beati possint formare de DEO nomen & non verbum?

§. I.

An Divina essentia videri possit sine aliqua creatura in particulari?

1. Suppono primò. Non posse videri Divinam essentiam, quin videantur saltem creature possibles in communi: neque enim distinctione videri potest divina omnipotentia, nisi videatur ob-

jectum & terminus formalis ipsius: sed hoc sunt creature possibles in communi, ergo.

Suppono secundò. Non posse dari visionem beatificam divinæ essentiae, quæ nullam videat creaturam aequalem etiam in particulari. Ratio est, quod, ut ex instituto dicetur in Tract. de Act. b. vi, visione divinae essentiae quatenus beatificans debet videntem formaliter certificare de sui perpetuitate & inammissibilitate: atqui hoc non facret, nisi se ipsum ut perpetuandam vi divini decreti videret in divina essentia: ergo se ipsum videt, etiè virtualiter reflexa in se ipsum: & consequenter videt creaturam aequalem. Dixi tamen visioni quæ beatificant hoc competere: quia istud prædicatum non convenit ipsi essentia: ut viro, sed uero beatifica: prout loco cit. dicitur. His suppositis sit

CONCLUSIO I. Potest absolutè videri divinae essentia non visu aliquâ creaturâ possibili vel actuali in particulari. Ita communiter Thomistæ cum S. D. a. 8. ad 4. ubi refert testimonium S. Augustini l. 1. conf. c. 4. Infelix homo, qui scit omnia (scilicet creature) te autem nescit: beatus autem, qui te scit, etiam si illa nesciat. Qui vero te & illa novit, non propter illa beator est, sed propter te solum beatus.

Ratio est primò. Ut intuitivè videatur aliqua causa, & virtus eminenter continens effectum, sufficit, ut terminus & objectum videatur secundum rationem formalē: sic enim potentia virtualis quidditativè cognoscitur, cognito colore in communi, tanquam termino formalis ipsius, & principia demonstrativaclarè videri possunt non cognitâ conclusione, quæ virtualiter continetur in ipsis: atqui particularitas creaturarum sive possibilium sive actualium non pertinet ad formalem, sed materialē tantum rationem & exercitium divinae causalitatis & omnipotentie: ergo essentia divina ejusque omnipotentia clarè videri possunt, non via aliquâ creaturâ in particulari.

Ratio est secundò. Divina essentia videri potest, & de facto videtur à beatis sine multis creaturis in particulari: ergo etiam videri potest sine omnibus. Antecedens constat ex §. Ieq. Consequentia probatur: Divina essentia in representando tam est independens & absoluta ab una creatura, quam ab altera: ergo si videri potest